

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 672/2017
04.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Ђаловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.379/2015 од 05.10.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж 57/2017 од 09.03.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2017. године, једногалсно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.379/2015 од 05.10.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж 57/2017 од 09.03.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.379/2015 од 05.10.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 2. у вези става 1. Закона о јавном реду и миру за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да суду на име пашала плати износ од 5.000,00 динара, на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 16.000,00 динара, као и оштећенима као солидарним повериоцима на име трошкова кривичног поступка износ од 191.250,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, док су оштећени ББ и ВВ ради остваривања имовинско правног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 57/2017 од 09.03.2017. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног адвоката Ивана

Таловића, па је пресуда Основног суда у Чачку К бр.379/2015 од 05.10.2016. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Таловић, због повреде члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП, у вези члана 33. став 4. Устава РС, а из образложења захтева произилази да је исти поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку и суђење првостепеном суду с тим да се поступак одржи пред измењеним већем или да побијане одлуке преиначи у целини и окривљеног ослободи од оптужбе и одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава или државног органа који је иницирао и водио кривични поступак, а да бранилац окривљеног буде позван на седницу већа Врховног касационог суда уколико би то било од значаја за доношење одлуке.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у свом захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказима на коме се пресуде не могу заснивати, а то је медицинско вештачење оштећених које је обављено од стране доктора ГГ, за кога у току поступка није утврђена основна процесна претпоставка а то је да ли се именовани здравствени радник уопште налази на списку сталних судских вештака у области за који је дао стручни налаз и мишљење, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП у побијаним пресудама.

Из образложења пресуде Основног суда у Чачку К бр.379/2015 од 05.10.2016. године, произилази да је доктор ГГ као специјалиста судске медицине лично познат том суду, да је дугогодишњи вештак а да на подручју Вишег суда у Чачку нема сталног судског вештака из области судске медицине, па имајући у виду чињеницу да исти није постављен решењем Министарства правде за сталног

судског вештака, вештак је у складу са чланом 119. став 3. ЗКП на главном претресу положио заклетву (страна 10 став 2 првостепене пресуде).

Одредбом члана 114. став 3. ЗКП, прописано је да ако за одређену врсту вештачења постоје вештаци са списка сталних вештака, други вештаци се могу одредити само ако постоји опасност од одлагања или ако су стални вештаци спречени, или ако то захтевају друге околности.

Чланом 119. став 1. ЗКП, прописано је да ће се од вештака захтевати да пре вештачења положи заклетву, а стални судски вештак биће пре вештачења опоменут на већ положену заклетву, док је ставом 3. истог члана прописан текст заклетве.

По налажењу Врховног касационог суда, имајући у виду да на територији месне надлежности Вишег суда у Чачку не постоји стални судски вештак из области судске медицине, а да је доктор ГГ специјалиста судске медицине, у конкретном случају ради се о другим околностима које оправдавају ангажовање других вештака мимо списка сталних судских вештака, а сходно одредби члана 114. став 3. ЗКП, па како је доктор ГГ у смислу члана 119. став 1. и 3. ЗКП положио заклетву вештачење обављено од стране овог специјалисте судске медицине, не може се сматрати доказом који није изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Из наведеног разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у коме је он поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП оценио као неоснованим.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнуте повреде закона из члана 511. став 1. у вези члана 447. став 2. ЗКП у вези члана 33. став 4. Устава РС, оцену битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и оцену погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања на које се захтевом за заштиту законитости указује, обзиром да наведено не представља законом прописане разлоге из члана 485. став 4. ЗКП због којих је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић